

Den katolske Kirke har behov for strukturændringer.

af Carly Majholm

*Carly Majholm er født 1933, konvertit 1956, studerede filosofi og teologi i Holland og Tyskland i 60'erne. Kortvarig præst ved Sakramentskirken. Ansat ved socialt arbejde i Stat og Kommune indtil pensionering i 1993. Redaktør på **Steno-Forlag** og har oversat flere af forlagets bøger. Gift 1969 har 3 voksne børn.*

Ingen kan vel være i tvivl om, at vi lever i en globaliseret verden. Takket være informations-samfundet rykker verden tættere og tættere på og via TV når den ind i vore stuer med en lang række problemer, som vi må/bør forholde os til. I den givne situation nytter det ikke at skruer tiden tilbage til enevældens tid, hvor det var eneherskeren, der mente at sidde inde med information, viden og med vilje til at træffe beslutninger. Men er det ikke netop dét, Den katolske Kirke gør for tiden?

Den ene globale skandale efter den anden dukker op – pædofile præsters overgreb, interessen for at udstede ekskommunikation for høj og lav som følge af diverse forseelser - indlede forhandlinger med Pius X broderskabet til trods for deres erklærede antisemitisme - godkendelse af en bispekandidat, der anser New Orleans stormfloden som en straf fra Gud - udnævnelse af uegnede biskopper i mange bispedømmer - Pavens holdning til AIDS og kondomer o.s.v.

Mange troende har de seneste år forladt kirken, fordi kirken siger ét og gør noget andet. De har svært ved at se 'det glade budskab' i kirkens forkyndelse. De troende, der er tilbage i menighederne, må indstille sig på, at globaliseringen nok skal sørge for, at problemerne fortsætter. Hvordan kan man modvirke denne nedslående udvikling?

1. Præsteuddannelsen skal effektivt intensiveres. Præstemanglen i den vestlige verden må ikke resultere i en slækkelse af uddannelseskravene. Præster med en reduceret uddannelse er ikke klædt på til at løse de problemer, globaliseringen medfører. Foruden de allerede kendte fag, må uddannelsen udvides betydeligt med moderne sociale og psykologiske fag. Det er en nødvendig forudsætning for at kunne være de åndelige vejledere, som menighederne har behov for at have i deres midte i fremtiden.
2. Præstekandidaterne skal gennemgå en forskoling, hvor deres kald til præstegerningen alvorligt stilles på prøve, og hvor de selv gennemgår en personlighedsudvikling.
3. Præsterne skal ikke have ansvar for at lede sognet. Præsteuddannelsen giver ingen kompetencer i denne forbindelse. Ledelsesopgaven i sognene skal fordeles

på menighedens medlemmer ved direkte valg. Præsternes opgave er forkyndelse og åndelig vejledning.

4. Biskopperne, der tegner den lokale kirke, vælges lokalt i bispedømmet ved direkte valg og udnævnes ikke fra Vatikanet. Herved sikres det, at man ikke fra Vatikanet kan flytte rundt på biskopper fra et bispedømme til et andet, fordi de har vist sig at være uegnede til embedet. Kirken har alt for længe hyldet devisen: 'Den Gud giver embedet, giver han også evnerne'; men virkeligheden har vist, at det gør Gud ikke, for han har givet os vor forstand til at bruge den – også ved udnævnelse af ledere. Kirkens udnævnelsespolitik kan ofte forekomme hovedløs.
5. Med lokalt valgte biskopper vil også Curien i Vatikanet på længere sigt blive ændret radikalt, og Paven vil ikke længere have mulighed for at 'manipulere' med udnævnelserne, så en bestemt teologisk fraktion altid vil have flertal i Konklavet.

Er en sådan ændring af strukturerne mulig? Menneskeligt set er det en umulighed her og nu; men for Gud er alting muligt. Måske skal kirken endnu længere ned på knæ – måske skal kirkefolket råbe lidt mere op og udtale deres højlydte protest mod de forhold og strukturer, der beskytter en lille elites higen efter magt og forsøg på at sætte sig på Den evige Sandhed, som ikke er en statisk størrelse, der ligestilles med troslærekongregationens afgørelser, for den sandhed, Helligånden vil lede os til, er Messias, der sagde: 'Jeg er vejen, sandheden og livet!'

Jeg vil ikke selv kunne opleve det, men Gud give, at mine børn og børnebørn vil kunne opleve det og blive stolte og glade for at være katolikker.

Carly Majholm
Reersøgade 11, [1.tv.](#),
2100 København Ø.